

Bemærkninger til forslaget

Indledningsvis skal bemærkes, at forslaget orienterer sig bredt mod radikaliseringsproblematik. Det drejer sig ikke kun om religiøs radikaliseringsproblematik, men også om den radikalisering, som finder sted blandt nationalsocialister og blandt aktivister på højre- og venstrefløjen af den politiske arena. Forslagsstillerne erkender dog, at den religiøse radikaliseringsproblematik bør prioriteres højt, da den for tiden udgør den største fare mod samfundet og for yderligere segregering af de unge.

I Danmark har vi en række socialt marginaliserede storbyområder, som rummer rodløse og fremmedgjorte unge. En række undersøgelser i udlandet har vist, at netop blandt disse unge findes et vækstgrundlag for radikaliseringsproblematik, som kan føre til udvikling af egentlige terrornetværk. Alle erfaringer til dato viser, at ofrene for radikaliseringsproblematik fortrinsvis er unge mænd mellem 16 og 30 år.

De radikaliserede er typisk unge med ringe boglige kompetencer og med manglende social tilpasningsevne, men modsat ses også, at en høj akademisk uddannelse ikke er et værn mod radikaliseringsproblematik. Mange kendte radikaliserede og terrorister har en høj akademisk uddannelse og lever i et godt familieliv, er velintegreerede og har haft succes på arbejdsmarkedet. Ikke desto mindre viser erfaringen, at alle har udvist nogle af de kendte tegn på radikaliseringsproblematik, og at der derfor er hårdt brug for viden om de tegn, der kan udvikle sig til radikaliseringsproblematik af individer og grupper.

I Danmark har vi ingen velfungerende instans, som kan indsamle og formidle viden om radikaliseringsproblematik med henblik på en forebyggende indsats.

For at minimere risikoen for, at udviklingen af de radikale miljøer fører til religiøs eller politisk vold og terror, er det derfor afgørende, at der fokuseres på at hindre tilgangen til disse miljøer og at vanskeliggøre disse miljøers eksistensbetingelser. En vellykket indsats på dette område kræver samtænkning – samtænkning mellem kommunerne, regionerne og staten og mellem skoler, fritidsklubber, beskæftigelses- og aktiveringsinitiativer, erhvervslivet, byplanlægningen, politiet, fængselsvæsenet, forældre og pårørende og de religiøse og åndelige ledere i de enkelte trossam-

fund (og helt ud i de små moskeer). Der findes i dag hos de enkelte institutioner og organisationer en ganske god viden om emnet, men denne viden er vertikal. Den viden, der findes i skolerne, bliver for størstepartens vedkommende i skolerne, og den viden, som findes hos politiet, bliver hos politiet. Her er der dog en sporadisk mulighed for at dele viden med hinanden i SSP-samarbejdet (samarbejdet mellem skolen, socialforvaltningen og politiet) – under forudsætning af, at den unge er under 18 år. Den viden, som indsamles, bliver dog i den SSP-enhed, som lokalt beskæftiger sig med problemet.

Blandt elever på gymnasier, tekniske skoler og universiteter findes ingen tværfaglige organer, som opfanger og bearbejder eventuelle faresignaler. Da det som tidligere nævnt er kendt, at størstedelen af ofrene radikaliseres mellem deres 16. og deres 30. år, er det størsteparten, som falder uden for det eksisterende forebyggende system i SSP.

Derfor er det bydende nødvendigt med en national handlingsplan, som beskriver et fælles mål for de involverede parter – en handlingsplan, som beskriver forventningerne til de enkelte aktører og kommer med klare metoder og initiativer, hvori der formuleres målbare krav, som muliggør, at handlingsplanens anbefalinger kan evalueres og efterfølgende vurderes på målbare resultater, og som f.eks. opfordrer til at iværksætte forskningsinitiativer på området. Initiativerne bør ydermere styrkes i relation til EU og andre steder i verden, hvor der eksisterer viden om radikaliseringsproblematik. Mellemøsten USA og Canada

Der bør oprettes særlige kurser for undervisere i særlig belastede områder om, hvordan man håndterer en forebyggende pædagogisk indsats, når en lærer konstaterer nogle af de kendte tegn på radikaliseringsproblematik hos elever i den alder, hvor de er modtagelige for radikal påvirkning. Det kan f.eks. være, hvis et ungt menneske begynder at bære hagekors eller optræde ekstremt racistisk.

Den pædagogisk forebyggende indsats drejer sig ikke om, at underviseren skal videregive oplysninger til politiet eller efterretningssvæsenet. Det handler om